

Indkomsterne og Formuerne er gaaet saa betydeligt ned. Det ærede Medlem var altsaa slet ikke behjælpelig hermed, og jeg synes derfor, det ærede Medlem skulde være lidt varsom i sin Kritik. Det kunde maaske ogsaa have været tvivlsomt, om det ærede Medlem havde kunnet sparet saa meget, hvis han havde siddet inde med Regeringen. Jeg tvivler lidt derom, og her tænker jeg ganske specielt paa Konjunkturtillæget. Der er derfor, som sagt, meget liden Begrundelse for det ærede Medlems Kritik, og det er dog det, det kommer an paa, om man sagligt set kan begrunde den Stilling, man tager.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Det ærede Medlem bestred Rigtigheden af en Udtalelse, jeg havde fremsat angaaende den sociale Lovgivning, idet han gjorde gældende, at han havde nok hørt, at jeg havde sagt, at der ikke i den 7 Aars Periode, hvor de havde haft Regeringen, var gennemført tilsvarende sociale Love som dem, der var gennemført i disse to Aar, men det var ganske forkert, sagde det ærede Medlem. Og saa føjede han til: „For der skete netop i de 7 Aar en saa rivende, en saa mangfoldig Reformudvikling: Gennemførelsen af Grundlov, Retsplejelov, Ulykkesforsikringslov og andre sociale Love, Prisregulering o. s. v., o. s. v., endvidere gennemgribende Jordreformer, kort sagt en saadan Række store og gennemgribende Reforme, at der, som det kan ske, kom en vis konservativ Reaktion, en vis Trang til en Hvileperiode. Saadan gaar det ofte“. Nu vil jeg dog straks have Lov til heroverfor at gøre opmærksom paa, at af samtlige disse Love, som det ærede Medlem nævnte, er der jo i Virkeligheden kun en, der hører ind under Forsikring og Forsørgelsen, altsaa under de egentlige sociale Love, det er Ulykkesforsikringsloven, og den var jo slet ikke ny. Vi havde Ulykkesforsikringslove for de forskellige Erhvervsgræne; disse Love blev kun samlet i en enkelt Lov, og der blev gennemført visse Forbedringer deri, det være indrømmet. Men det var altsaa den eneste virkelige sociale Lov, idet Prisreguleringslovene var midlertidige Love og ikke kan regnes for sociale Love i den Forstand. Men videre nævnte det ærede Medlem gennemgribende Jordreformer, og efter at en saadan gennemgribende Lovgivning har fundet Sted, hævdes det, at der er Trang til en Hvileperiode. Jeg synes derfor, det kunde være ret interessant at se, hvor megen Lod og Del det ærede Medlem og hans Parti har i denne Jordlovgivning, som de atter og atter vender til-

bage til, og hvor den højtærede Landbrugsminister ogsaa er blevet kritiseret for den Virksomhed, han har udfoldet. Det kunde være ganske interessant at se, hvordan Stillingen var. Forholdet er jo da det, at det, man kalder den store Jordreform, bestod af tre Love, den første er Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje, den anden angaar Præstegaardsjorden, og den tredje angaar Lensjorden. Nu er det da ganske givet, at for at den første kan virke, for at man kan give Jord bort paa de Vilkaar, som findes i denne Lov, gælder det om, at man har nogen Jord, det er dog det afgørende. Men hvordan har Stillingen nu været ved den Lov, der betyder mest, for at den første kan virke, nemlig Loven om Lensjorderne? Den Gang vi gennemførte den, stemte de Herrer Socialdemokrater jo ikke for den; saa vidt jeg husker, stemte de endog imod den. Og for det konservative Partis Vedkommende var Forholdet det, at nogle af dem stemte for Loven, en Del undlod at stemme, og det var vistnok de fleste. Nej, denne Lov blev vedtaget med de Radikales og Venstres Stemmer imod Socialdemokraternes. Og det er jo i Kraft af denne Lov, at vi virkelig har nogen Jord, der kan gives i Brug, saaledes som Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje bestemmer, og det er i Kraft af denne Lov, at de mange Millioner indgaar i Jordfonden, som vi senere har til at laane ud til Opførelse af Bygninger paa disse Husmandsbrug. Derfor har Socialdemokraterne meget liden Ære af den store Jordreform, der blev gennemført, thi den vigtigste Lov blev, som sagt, gennemført med de to Venstrepartiers Stemmer. Vi har altsaa meget mere Lod og Del i denne Lovgivning, end Socialdemokraterne har. Men hvordan er den saa blevet rogtet siden da, hvordan har den højtærede Landbrugsminister stillet sig overfor denne Jordlovgivning? Ja, dør er Forholdet jo det, at ikke alene er den gamle Husmandslov sat i Virksomhed eller ændret, saa at den kan virke, men ogsaa Jordlovgivningen af 4. Oktober 1919, som disse 3 Love er Udtryk for, er forbedret i Landbrugsministerens Regeringstid, idet her jo er stillet 3 Millioner til Raadighed udover den Jord, som man allerede har, og som kan gives i Brug paa dette Vilkaar, og dernæst har man ved den gamle Husmandslov bevilget 7 Mill. Kr. mere aarlig i 4 Aar, end den tidligere har indeholdt. Det vil altsaa sige, at der er stillet 28 Mill. Kr. mere til Raadighed i 4 Aar end nogen Sinde før. Nu kan man vel strides om, hvilke Principper man fore-